

PARELS PASSEND ONDERWIJS

'Good practice'-verhalen over scholen of instellingen waar passend onderwijs al jaren op een succesvolle manier in de praktijk wordt gebracht. Heb jij ook een good practice-ervaring? Stuur een mail naar redactie@lbbo.nl, en wellicht is jouw school de volgende Parel!

Onze zoon heeft PDD NOS en ADHD. Het ging niet zo heel erg lekker met hem. Eind groep 2 hebben wij gesprekken gevoerd met de juf, de ib'er en ab'er. Voor ons voelde de overgang naar groep 3 als een test; gaat hij het redden op regulier onderwijs of moet hij toch over naar speciaal onderwijs? Na de zomervakantie begon hij in groep 3. De eerste schooldag bracht ik hem naar school. Op advies van de ab'er had hij een eigen plekje alleen gekregen vooraan in de klas. Ik schrok hier erg van. De tranen stonden in mijn ogen. Ik was bang dat hij nu helemaal als 'anders' werd gezien. De juf zag mijn verdriet en kwam naar mij toe. Ze gaf aan dat dit op advies van de ab'er was. Ze liet mij naar hem kijken: 'Kijk, hij vindt het niet erg. Hij zit trots achter zijn bureau!' En ja hoor, daar zat hij dan helemaal trots. Snel veegde ik mijn tranen weg en gaf hem een dikke knuffel. Zijn eigen plekje was een hele goede zet.

Elke week zagen wij nieuwe dingen erbij komen. Een whiteboard boven zijn bureau waar zijn eigen picto's hangen, een 'Study Buddy' en ook een gehoorbeschermer was ineens aanwezig. De school had dit allemaal aangeschaft om het voor hem een stuk makkelijker te maken.

Voor de herfstvakantie hebben wij een uitgebreid gesprek gehad met de juffen, ib'er en ab'er. Er werd aangegeven dat ze hem met de week zagen groeien. In

het begin van het schooljaar bleef hij tijdens de pauze op het schoolplein een beetje in de buurt van de juf hangen, elke week kwam hij steeds dichterbij het voetbalveldje. Ik kan je vertellen dat hij inmiddels op het voetbalveldje staat en lekker meedoet met de rest!

We zijn nu alweer anderhalf jaar verder (groep 4). De juffen, ib'ers, ab'ers en wij als ouders blijven continu met elkaar in gesprek. Zodra wij of school merken dat het minder goed gaat met hem, proberen wij daar met zijn *allen* verandering in te brengen.

Wij als ouders zijn zo ontzettend blij met de mogelijkheden vanuit het passend onderwijs. Voor hem is dit precies wat hij nodig heeft! Nu heeft hij ook kanjers van juffen, ib'ers en een hele fijne ab'ers. Wij zijn ze erg dankbaar!

ENKELE TIPS VANUIT OUDERS

- Informeer ouders tijdig en goed
- Geef ouders tijd zich voor te bereiden op bijvoorbeeld een verandering
- Blijf in gesprek met elkaar
- Plan wanneer je elkaar wilt spreken
- Las zo nodig een extra gesprek in
- Kijk vooruit en heb het daarover
- Werk met een heen-en-weer-schriftje
- Ouders en school moeten het samen doen
- Iedereen die betrokken is moet zich inzetten ook al is het lastig
- Maak een afsprakenbrief en laat dit door alle geledingen ondertekenen

Los van dit stuk vond de redactie een tip van Peter de Vries die mooi aansluit bij dit verhaal;

OUDERBETROKKENHEID 3.0 CONCREET

'Ouderbetrokkenheid 3.0 begint concreet met het jaarlijks starten van het schooljaar met een gezamenlijk gesprek tussen leerkracht, ouders en liefst ook de leerling. Dat gesprek kan bijvoorbeeld gaan over wat het kind wil leren in het komende jaar, welke uitdaging ouders zien voor hun kind en welke kansen op cognitief of intellectueel gebied de leerkracht voor het kind ziet in het komende seizoen. Zo'n interactief contactmoment aan het begin van het seizoen werpt z'n vruchten of voor het hele jaar.' er meedoet met de rest!